

ශ්‍රී ලංකාව

2007 ජාත්‍යන්තර ආගමික නිදහස පිළිබඳ වාර්තාව

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මිනිස් අයිතිවාසිකම් සහ ශ්‍රමය පිළිබඳ කාර්යාංශය

විසින් නිකුත් කරන ලදී.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ බුද්ධාගමට ‘ප්‍රමුඛස්ථානය’ පිරිනමා ඇත. එසේ වුවද, බුද්ධාගම රාජ්‍ය ආගම වශයෙන් පිළිගැනෙන්නේ නැත. වෙනත් ආගම් අදහන අයට ද ඔවුන්ගේ ආගම් නිදහසේ ඇදහීමේ අයිතිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පිරිනැමී ඇත. රජය මේ අයිතිය ඔවුනට හිමි වන බව ප්‍රසිද්ධියේ අනුමත කරන අතර ඇතැම් කොටස්වල මේ සම්බන්ධයෙන් ගැටලු නිරීක්ෂණය විය.

ආගමික නිදහස වෙත රජය විසින් දක්වන සැලකිල්ලේ වෙනසක් මෙම වාර්තාවෙන් සලකා බැලෙන කාලය තුළ දක්නට නැත.

ආගමකට හරවා ගැනීමට විරුද්ධව 2004 දී ප්‍රථම වරට ඉදිරිපත් කරන ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් ගැන පාර්ලිමේන්තුව පියවරක් ගෙන නැත. ‘සදාචාරාත්මක නොවන’ අන්දමින් වෙනත් ආගමකට හරවා ගැනීම සාපරාධී වරදක් වන බවට පැවසෙන ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ජාතික හෙළ උරුමය නම් පක්ෂය විසින් 2004 මැයි මස පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතේ ඇතැම් වගන්ති, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන බවට තීන්දුවක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් තීරණය කර තිබියදීත් ජාතික හෙළ උරුමය විසින් එම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත දෙවෙනි වර කියවීම සඳහා 2005 මැයි 6 දින ඉදිරිපත් කළේය. අනතුරුව යෝජිත ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත විශේෂ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාවක් වෙත යොමු කෙරුණු අතර එම කාරක සභාව 2006 අප්‍රේල් මස ප්‍රථම වරට රැස්විය. මෙම වාර්තාවෙන් සලකා බැලෙන කාලය අවසානයේ දී මෙම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත එම කාරක සභාවේ සැලකිල්ලට ලක් වී තිබිණි.

2003 වර්ෂයේ පසු භාගයේ සිට ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථානවලටත්, පූජකතුමන්ලාටත්, දේවස්ථානවල රැස් වූ පිරිස්වලටත් දිගින් දිගටම ප්‍රහාර එල්ල වන්නට විය. 2003 සිට එබඳු ප්‍රහාර 300කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් වාර්තා වී ඇති අතර ඒවායින් සැලකිය යුතු

සංඛ්‍යාවක් ඇත්ත වශයෙන් ම සිදුවූ බව එක්සත් ජනපද තානාපති කාර්යාලය විසින් තහවුරු කරන ලදී. මීට ප්‍රතිචාර වශයෙන් ප්‍රධාන දේශපාලන නායකයෝත්, ආගමික නායකයෝත් මෙම ප්‍රහාර ප්‍රසිද්ධියේ හෙළා දූවහ. මේ අතර පොලිසිය විසින් මේ සිද්ධිවලට සම්බන්ධ වූ පුද්ගලයන් සැලකිය යුතු පිරිසක් අත්අඩංගුවට ගෙන ඔවුනට විරුද්ධව නඩු පවරන ලදී.

බෞද්ධ අන්තවාදීන් විසින් තැන් තැන්වල ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථානවලට පහර දුන් අවස්ථා පැවති අතර, බලහත්කාරයෙන් අන්‍ය ආගම්වලට හරවා ගැනීම පිළිබඳ එවකට පැවති චෝදනා සහ ඒ පිළිබඳ තිබූ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් පිළිබඳව පැවති වාද විවාද නිසා සමාජයීය අසහනකාරී තත්ත්වයක් පැවතිණි. මානව හිමිකම් පිළිබඳ ස්වකීය සමස්ත ප්‍රතිපත්තියේ එක් අංගයක් වශයෙන් සැලකෙන ආගමික නිදහස පිළිබඳ ගැටලු එක්සත් ජනපද රාජ්‍ය සාකච්ඡාවට ලක් කරයි. දේවස්ථානවලට පහර දීම් පිළිබඳ ව එක්සත් ජනපද රජය කණස්සල්ලට පත් වූ බව රජයේ නායකයන්ට දැනුම් දුන් තානාපති කාර්යාලයීය නිලධාරීහු අපරාධකරුවන් අත් අඩංගුවට ගෙන ඔවුනට විරුද්ධව නීති මාර්ගයෙන් කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. අන්‍ය ආගම්වලට හරවා ගැනීමට විරුද්ධ නීතිවලින් ආගමික නිදහසට එල්ලවිය හැකි අහිතකර බලපෑම් ගැන සිය අදහසද තානාපති කාර්යාලීය නිලධාරීහු රජයට පළ කළහ. එක්සත් ජනපද රජය සාමාන්‍ය ආගමික නිදහස පිළිබඳ කරුණු ආගමික නායකයන් සමග දිගින් දිගටම සාකච්ඡා කළේ ය.

1 කොටස - ආගමික ජන සංයුතිය

රටේ වර්ග ප්‍රමාණය වර්ග සැතපුම් 25, 322 කි. එහි ජනගහණය මිලියන 19.4 කි. මෙහි බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම්, ක්‍රිස්තියානි යන මේ ආගම් අදහන්නෝ සිටිති. ආසන්න වශයෙන් ජනගහණයෙන් සියයට 70 ක් බෞද්ධයෝය. සියයට 15 ක් හින්දුවරු ය. සියයට 8 ක් ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයෝය. සියයට 7 ක් මුස්ලිම් ලබ්ධිකයෝ ය. බස්නාහිර පළාතේ කිතුනු ජනයා ඒකරාශී වීමේ ප්‍රවණතාවක් දක්නට ඇත. නැගෙනහිර පළාතේ වැඩි වශයෙන් සිටින්නේ මුස්ලිම් ආගමිකයෝ ය. උතුරේ සියලු දෙනාම පාහේ හින්දුවරුන්ය.

ප්‍රධාන සිංහල ජාතියේ බහුතරය ථේරවාද බෞද්ධයෝ ය. විශාලතම සුලු ජනවර්ගය වන දෙමළ ජනතාවගෙන් බහුතරය හින්දුවරු ය. මුස්ලිම්වරු සියලු දෙනාම පාහේ සුන්නිවරුය. මියාවරුන් සුලු පිරිසක් ද සිටින අතර බෝරා ප්‍රජාවද මේ කොටසට ඇතුළත් වේ. කිතුනු ජනතාවගෙන් සියයට 80 ක් තරම් වන පිරිස රෝමානු කතෝලික අය යි. ඒ සමගම ඇන්ග්ලිකානු සහ වෙනත් ප්‍රධාන ප්‍රොතෙස්තන්ත දේවස්ථානද නගරවල තිබේ. එසේම සෙවත්ත් ඩේ ඇඩවෙන්ටිස්ට්ස්, යෙහෝවාස් විටිනසස්, මෙතෝදිස්ත, බැප්ටිස්ට්, ඕලන්ද රෙපරමාදු , ඇන්ග්ලිකන්, පෙත්තකොස්ත සහ ඇසෙම්බ්ලි ඔෆ් ගෝඩ් යන අයද සිටිති. එවැනිවිට ක්‍රිස්තියානි කණ්ඩායම් වල සාමාජික පිරිස කුඩා වන නමුත් මෑත වර්ෂවල වැඩි වී ඇත.

II කොටස - ආගමික නිදහසේ තත්ත්වය
තෛතික/ප්‍රතිපත්තිමය රාමුව

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බුද්ධාගමට ‘ප්‍රමුඛස්ථානය’ පිරිනමයි. එහෙත් එය අනෙක් ආගමික කණ්ඩායම්වලටද ඔවුන්ගේ ආගම් නිදහසේ ඇදහීමේ අයිතිය සලසා දෙයි. ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය යටතේ බෞද්ධ, හින්දු, මුස්ලිම් සහ ක්‍රිස්තියානි කටයුතු යනුවෙන් එක් එක් ආගම පිළිබඳ කටයුතු කරන දෙපාර්තමේන්තු හතරක් තිබේ. එම දෙපාර්තමේන්තු වල විධානමය කටයුතු නිරූපණය කරන නීති රීතිවලට අනුව ඒ එක් එක් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ආගමික සාරධර්ම වර්ධනය කරන්නා වූ ද සක්පුරුෂ සමාජයක් උදාකරන්නා වූද වැඩසටහන් සම්පාදනය කොට ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වේ.

2004 මැයි මාසයේ දී ජාතික හෙළ උරුමය ‘අන්‍ය ආගම්වලට බලහත්කාරයෙන් බඳවා ගැනීම තහනම් කිරීමේ’ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ ය. ‘සදාචාරාත්මක නොවන අන්දමින්’ අන්‍ය ආගම්වලට හැරවීම පිළිබඳව වරදකරුවන් වන හෝ එබඳු දේව සහාය වන ඕනෑම කෙනෙකුට දඩගැසීම් හෝ සිර දඬුවම්ද කාන්තාවන් සහ ළමයින් ආගම්වලට හරවා ගන්නා විට ඊට වඩා බරපතළ දඬුවම්ද මෙම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබිණි. 2004 අගෝස්තු මාසයේ දී එම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතේ ප්‍රධාන කොටස් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන බවත් එහෙත්

අත්‍ය ආගම්වලට බලහත්කාරයෙන් හැරවීම, රැවටීමෙන් හරවා ගැනීම සහ 'වසග කරවා' හරවා ගැනීම සාපරාධී වරදවල් සේ සඳහන් කර තිබුණු වගන්ති අනුමත කරන බවත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නීගමනය කළේය. ජාතික හෙළ උරුමය විසින් මෙම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධන කිසිවකින් තොරව දෙවෙනි වර කියවීම සඳහා 2005 මැයි මස 6 වැනි දින ඉදිරිපත් කළේ ය. එවිට එම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත සමාලෝචනය කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර කාරක සභාවක් වෙත යොමු කැරිණි. ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත ගැන සලකා බලා එහි සංශෝධන කිසිවක් ඇතොත් ඒවා ඉදිරිපත් කිරීමට මෙම කාරක සභාවට දී තිබෙන කාලය එය පත්කළ දින සිට මාස හයකි. 2006 අප්‍රේල් මාසයේ දී පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායකවරයා විසින් ස්ථාවර කාරක සභාව පත් කළ අතර එයට බෞද්ධයන් හත් දෙනෙක් ද ක්‍රිස්තියානි අය හය දෙනෙක් ද හින්දු අය පස් දෙනෙක් ද මුස්ලිම් අය දෙදෙනෙක් ද ඇතුළත් වූහ. වාර්තා කළ යුතු කාලය අවසානයේ දී මෙම කාරක සභාව විසින් ආගමික නායකයන්ගෙන් සහ සිවිල් සමාජයේ නායකයන්ගෙන් සාක්ෂ්‍ය ලබා ගනිමින් සිටියේ ය. බුද්ධාගමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ප්‍රමුඛස්ථානයක් දී තිබුණ ද අනෙකුත් ලබ්ධිවලට අයත් ප්‍රධාන ආගමික උත්සව දින කීපයක් ජාතික නිවාඩු දින වශයෙන් ප්‍රකාශයට පත් කර තිබේ. හින්දු තයිපොංගල් දිනය, අලුත් අවුරුදු දින, දීපාවලි උත්සව දිනය, මුස්ලිම් හජ්ජ් සහ රාමසාන් උත්සව දින සහ මහම්මත් තුමාගේ උපන් දිනය, ක්‍රිස්තියානිවරුන්ගේ මහ සිකුරාදා සහ නත්තල් දිනය මේ ගණයට ඇතුළත් වේ.

ඇතැම් ක්‍රිස්තියානි නිකායිකයෝ ස්වකීය කටයුතු වලට වැඩි වැඩියෙන් රජයේ මැදිහත් වීම වැළැක්වූ හ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒවාට පාර්ලිමේන්තු පනත් මගින් ලියාපදිංචි වීමට හෝ මෙරට කිසිය යටතේ සංස්ථා වශයෙන් ක්‍රියා කිරීමට හෝ අවසර දී තිබිණි. සංස්ථා වශයෙන් ලියාපදිංචි වීමට අපේක්ෂා කරන ඕනෑම ආගමික කණ්ඩායමක් විසින් ඒ සඳහා ආකෘති පත්‍ර සම්පූර්ණ කොට ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. එසේ ලියාපදිංචි වන කණ්ඩායමකට සංස්ථා ඒකකයක් වශයෙන් මුදල් හා නිශ්චල දේපල ගනුදෙනු කිරීමට නෛතික ස්ථාවරයක් ලැබේ. ආගමික සංවිධාන සාමාන්‍යයෙන් බදුවලින් නිදහස් නොකෙරේ. එසේ වුවද පුණ්‍යායතන වශයෙන් ලියාපදිංචි වීමට පල්ලි සහ පත්සල් වලට

ඉඩ දී තිබෙන අතර එසේ ලියා පදිංචි වූ විට ඒවා ඇතැම් බදුවලින් නිදහස් කරනු ලැබේ. 'ආගමික කණ්ඩායමක්' වශයෙන් ලියාපදිංචි වූ විට එබදු විශේෂයක් නොවිය.

ආගම රජයේ පාසල් විෂය මාලාවේ අනිවාර්ය විෂයකි. දරුවකු උගත යුත්තේ බුද්ධාගම ද, ඉස්ලාම් ධර්මයද, හින්දු ධර්මයද, නැතහොත් ක්‍රිස්තියානි ධර්මයද යන්න දෙමවුපියන්ට සහ ළමයින්ට තීරණය කළ හැකිය. වෙනත් ආගමික කණ්ඩායම්වල ශිෂ්‍යයන්ට රජයේ පාසල් පද්ධතියෙන් පිටස්තරව ආගමික අධ්‍යාපනය ලබා ගත හැකිය. වෙනත් ආගම් ඉගැන්වීමක් එම පාසල්වල නොකෙරෙන හෙයිනි. පාසල් ආගම් ඉගැන්වීම සිදු කරන්නේ අධ්‍යාපනික දෘෂ්ටි කෝණයෙනි. සියලුම ශිෂ්‍යයන් පෙනී සිටිය යුත්තේ රජය මගින් පැවැත්වෙන විභාගවලට බැවින් බොහෝ පෞද්ගලික පාසල් වල ඉගැන්වෙන්නේද රජයේ පාසල්වල ඉගැන්වෙන විෂයමාලාවලට සමාන වූ ඒවාය.

දික්කසාද, ළමයින්ගේ භාරකාරත්වය සහ දේපල උරුමය ඇතුළු පවුලේ නීතියට අදාළ කරුණු විනිශ්චය කෙරෙනුයේ අදාළ ජන වර්ගයේ හෝ ආගමික කණ්ඩායමේ චාරිත්‍රානුකූල නීතිය අනුවය. මුස්ලිම් කාන්තාවන් හැර සෙසු කාන්තාවන් සඳහා විවාහ වීමේ අවම වයස අවුරුදු 18 කි. මුස්ලිම් ජාතිකයෝ සිය දැරියන් වැඩි වියට පැමිණීමෙන් පසු විවාහයට සුදුසු බවට පත් වූ විට ද පුරුෂයන් පවුලක් පෝෂණය කිරීමට හැකි ආර්ථික තත්ත්වයකට එළඹුණු විටද විවාහය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ චාරිත්‍රානුකූල ආගමික පිළිවෙත් අනුගමනය කරති.

ආගමික හෝ ජනවාර්ගික කණ්ඩායමක සාමාජිකත්වය පදනම් කර ගෙන වෙනස් තෛතික ක්‍රම භාවිතා කිරීම නිසා කාන්තාවන්ට සිදුකෙරෙන අසාධාරණකම් වලට හේතු විය හැකිය.

ආගමික නිදහස පිළිබඳ සීමා කිරීම්

විදේශීය පූජක පක්ෂයට මේ රට තුළ සේවය කළ හැක. එහෙත් පසුගිය දශක තුන තුළදී තාවකාලික සේවා අවසරපත් නිකුත් කිරීම රජය විසින් සීමා කර තිබේ. සේවය සඳහා

අවසරපත් නිකුත් කිරීම සීමා කර ඇත්තේ කලින් රජයේ ලියාපදිංචි වී සිටි ආගමික නිකාය වලට ය. ඊට තුළ සිටින ආගමික සේවක පිරිසෙන් බහුතරය ශ්‍රී ලාංකිකයන් වේ.

විදේශීය ආගමික සේවකයන්ගේ තාවකාලික පදිංචිය සඳහා දෙන අවසරපත් රජය විසින් සීමා කර තිබේ.

ආගමික නිදහස අයුතු ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීම

මේ රටේ දෙමළ සුලුතරයට වෙනම රාජ්‍යයක් ලබා ගැනීම සඳහා සටන් කරන ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් වන දෙමළ ඊළාම් කොටි විමුක්ති සංවිධානය (එල්ටීටීඊ ය) 1983 සිට රජය සමඟ සටන් වැද සිටී. 2001 දී රජයත් එල් ටී ඊ ඊ යත් එකිනෙකා විසින් ඒක පාක්ෂික සටන් විරාම ප්‍රකාශයට පත් කළහ. 2002 දී ඒකාබද්ධ සටන් විරාම සම්මුති ගිවිසුමකට ඔවුහු එකඟ වූහ. ප්‍රචණ්ඩත්වය ශීඝ්‍ර ලෙස වැඩිවීම නිසා 2005 අවසානයේ දී සාම ක්‍රියාවලිය අඩපණ විය. 2006 දී දෙපාර්ශ්වය අතර අලුතින් සටන් පැතිරෙන්නට විය. භාෂාමය, ජනවාර්ගික සහ දේශපාලනමය මතභේද මුල් කර ගෙන පැන නැගුණු මේ අරගලයේ දී ආගමට ඉටුකළ හැකි වූ සුවිශේෂ කාර්යභාරයක් නොවීය. 1983 සිට ජීවිත 60,000 කට අධික සංඛ්‍යාවක් බිලිගෙන ඇති මේ අරගලයෙන් බෞද්ධ, හින්දු, මුස්ලිම් සහ ක්‍රිස්තියානි යන සෑම කොටසක්ම පීඩාවට පත් වී ඇත. සන්නද්ධ හමුදා විසින් සිය මෙහෙයුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙර සිවිල් වැසියන්ට අවවාද දුන්නේ දේවස්ථාන සහ පන්සල් ආශ්‍රිත ආරක්ෂා සහිත කලාප වල එක් රොක් වන ලෙසය. මෙම අරගලයට ආගමික සිද්ධස්ථාන ද පවලවා ගෙන ඇතැයි ද නැතහොත් අරගල සහිත ප්‍රදේශවලට බෝම්බ හෙළීම මගින් ආගමික සිද්ධස්ථාන ද අවදානමට ලක් කර ඇතැයි රජයටත්, අතුරු සන්නද්ධ හමුදාවන්ටත් දුටු කොටින්ටත් චෝදනා එල්ල වී ඇත.

මෙම වාර්තාවට ඇතුළත් වන කාලය තුළ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් වල පීහිටා ඇති ආගමික සිද්ධස්ථානවලදී විවිධ පුද්ගලයන්ගේ මානව හිමිකම්වලට එරෙහිව අපයෝජනයන් වාර්තා විය. මේ සිද්ධීන් ආගමික නිදහස කෙරෙහි බලපෑම් ඇති කළ නමුත් ඒවා ක්‍රියාත්මක වූයේ ආගමික පෙළඹවීම් වලින් නොව ජාතික අරගලයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. 2007 ජනවාරි 13 වැනි දින යාපනේ දෙමළ මිෂනාරි පල්ලියේ ගරු

නල්ලතමබි දොනසීලන් පියතුමා රජයේ ආරක්ෂක හමුදා විසින් වෙඩි තබා ඝාතනය කරන ලදී. ආරක්ෂක හමුදා නිලධාරීන් විසින් මිය ගිය පියතුමාගේ බයිබලය, බැගය සහ මෝටර් සයිකලය රාජසන්තක කරන ලදී. ආරක්ෂක හමුදාව වෙත අත් බෝම්බයක් එල්ල කිරීමට උත්සාහ කළ බව රජයේ නිලධාරීන් ප්‍රකාශ කළ නමුත් රැස්ව සිටි ජනයා තරයේ කියා සිටියේ පියතුමා උපවාසයක් සහ යාඥා අවස්ථාවක් මෙහෙයවීමට සිය පල්ලියට යමින් සිටි බව ය. එම ඝාතනය ආගමික පෙළඹවීමක් මත සිදු වූ බව සනාථ කෙරෙන සාක්ෂි කිසිවක් නැත.

ජනවාර්ගික අරගලය නිසා අතුරුදහන් වී යයි වාර්තා වූ පුද්ගලයන්ගේ සංඛ්‍යාව 2006 වර්ෂය පුරා වැඩි වෙමින් පැවතිණි. අතුරුදහන් වූ අය අතර මානුෂික ප්‍රශ්න පිළිබඳ හඬක් නැංවූ ඇතැම් කතෝලික පියවරුද ඇතුළත් වූහ. 2006 අගෝස්තු 20 වැනි දින කිරුවෙල්වන් නිහාල් ජම්බුවුන් පියතුමා සහ එතුමාගේ සහකාර වෙන්සස් ලෝස් වින්සන් විමලදාස් ද අතුරුදහන් වූයේ යාපනය අර්ධද්වීපය ආසන්නයේ පිහිටි ප්‍රධාන වශයෙන් ම කතෝලික ප්‍රදේශයක් වූ කයිට්ස් දූපතේ අල්ලයිපිඩ්ඩ් ගම අසල ආරක්ෂක හමුදා මුරපොළක සිට ආයුධ සන්නද්ධව යතුරු පැදි වලින් ගිය හයදෙනෙකු එම දෙපළ ලුහුබැඳ ගියායින් පසුවය. සාමාන්‍ය වැසියන් 15 දෙනෙකුට මරු කැඳවමින් අඩුතරමින් 54 දෙනෙකුට තුවාල සිදු කළ වෙඩි හුවමාරුවක් 2006 අගෝස්තු 13 වැනි දින නාවික හමුදාව සහ එල් ටී ඊ අතර සිදු වූ අවස්ථාවේ බුටුන් පියතුමා එම වෙඩි හුවමාරුව සිදු වූ ශාන්තපිලිප් නේරි දේවස්ථානයේ සිටි බවට පැවසේ. ජ්‍යෙෂ්ඨ නාවික පුද්ගලයන්ගෙන් ඔහුට මරණ තර්ජන එල්ල වී තිබුණු බව හියුමන් රයිට්ස් වොච් (HRW) සංවිධානය විසින් ප්‍රකාශ කර ඇත. හමුදා වැලි බැගයක අසුරා තිබී පුංගුඩුතිවි දූපත ආසන්නයේ තිබී 2007 මාර්තු 14 වැනි දින හමු වූ මිනිස් කඳ කොටස් පිළිබඳව කොළඹ රාගම මහ රෝහලේ දී නිම වූ ඩී.එන්.ඒ පරීක්ෂණයෙන් හෙලිවූයේ එය බුටුන් පියතුමාගේ සිරුරු කොටස් බව යැයි මෙරට ප්‍රවාහනි පත්‍රවල පළ විය. එසේ වුවද එම දේහය බුටුන් පියතුමාගේ නොවේ යයි ඩී.එන්.ඒ පරීක්ෂණ ප්‍රතිඵල වලින් තහවුරු වී ඇති බව විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය 2007 ජූනි මාසයේ දී ප්‍රකාශ කළේ ය. එතුමා මරා දැමීම ආගමික පෙළඹවීමකින් සිදු වී යයි කීමට සාක්ෂි කිසිවක් නැත.

රජය හා එල්.ටී.ටී.ඊ ය අතර සිදුවූ වෙඩි හුවමාරුවකින් ආරක්ෂා වීම සඳහා ජේසාලෙයි අවර් ලේඩ් ඔෆ් වික්ටරි නම් වූ දේවස්ථානයේ රැඳී සිටි ක්‍රිස්තියානි හා හින්දු භක්තික සාමාන්‍ය පුරවැසියන් සිය ගණනක් වෙත වෙඩි තැබීම පිළිබඳ ව රජයේ හමුදාවලට චෝදනා එල්ල විය. ඒ 2006 ජූනි 17 දින දේවස්ථානය වෙත කළ පහරදීමෙන් අනතුරුවය.

2006 මැයි 6 වැනි දින උතුරු පළාතේ හින්දු කෝවිලකින් දුවී ජාතිකයින් අට දෙනෙකු පැහැර ගෙන යන ලදී. මේ සිද්ධියද දේශපාලන පෙළඹවීමක් මත සිදුවූ බව පෙනේ. මොවුහු ආගමික උත්සවයක් සඳහා කෝවිල සරසමින් සිටියහ. 2006 මැයි 7 වැනි දින ඔවුන් අතුරුදහන් වූ බවට වාර්තා විය. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය අවසානය වන විටත් ඔවුන් ගැන කිසිදු පුවතක් ලබාගත නොහැකි විය. මැයි 7 වැනි දා අලුයම සිට යුද හමුදා නිලධාරීන් කෝවිලේ ගැටසුණු බව ඇසින් දුටු අය පැවසූහ. එම පුද්ගලයින්ව යුද හමුදා නිලධාරීන් විසින් රැගෙන ගිය බව ඔවුහු පැවසූහ. පැහැරගෙන යනු ලැබුවන්ගේ දොතිවරුන් විසින් මේ පිළිබඳ පැමිණිලි යාපනේ මානව හිමිකම් කොමිසමට අධිකරණයෙන් පරිබාහිරව කෙරෙන මිනීමැරුම් පිළිබඳ වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ විශේෂ නියෝජකයාට ද, ජාත්‍යන්තර ක්ෂමා සංවිධානයට ද ඉදිරිපත් කර ඇති නමුත් ඒ පිළිබඳව කිසිදු පියවරක් ගෙන නැත.

2005 ඔක්තෝබර් 24 වැනි දා එල්.ටී.ටී.ඊයට හිතවත් දුවී ජාතික සන්ධානයේ (TNA) සාමාජිකයකු සහ ක්‍රිස්තියානි ලබ්ධිකයෙකු වූ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ජෝසප් පරරාජසිංහම්, නැගෙනහිර පළාතේ මඩලපුවේ දේවස්ථානයක මධ්‍යම රාත්‍රී දේව මෙහෙයට සහභාගී වෙමින් සිටිය දී ඝාතනය කරනු ලැබීය. මෙම ඝාතනය දේශපාලන පෙළඹවීම් මත සිදු වූ බව විශ්වාස කෙරේ.

ක්‍රිස්තියානි බැතිමතුන්ට පහර දීමේ සහ පීඩා කිරීමේ බෝහෝ සිද්ධි ගැන පොලිසියට පැමිණිලි කළ අවස්ථාවලදී පොලිසිය විසින් ඒවා විමර්ශනය කර ඇත. මෙම අපරාධ පිළිබඳ සැකකරුවන්ගෙන් සමහරකු බෞද්ධ භික්ෂූන් වූ බැවින් ඒ අයට විරුද්ධව සාපරාධී චෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමට පොලිසිය මැලි වී ඇත. මේ පහරදීම්වලින් බහුතරය

සිදු කරන ලද්දේ අන්තවාදී බෞද්ධයන් සුලු පිරිසක් විසින් බව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නිලධාරීන් විශ්වාස කළහ.

2003 දී සිදු වූ එකොළොස් හැවිරිදි දැරියකගේ මරණය සම්බන්ධයෙන් ලංකා පොත්කොස්ත සභාවේ සාමාජිකයකු වූ මනෝභරත් සහෝදරතුමන්ට අත් අඩංගුවට ගනු ලැබීය. මනෝභරත් සහෝදරතුමා රෝගීව සිටි මේ බාල දැරිය වෙනුවෙන් යාවිඤා පවත්වා ඇත. ඔහු සමග දැරියගේ දෙමවුපියෝ ද මනුෂ්‍ය ඝාතනයකට තුඩු දුන් “සාපරාධී මිනීමැරුමක්” පිළිබඳ වෝදනා මත පොලිස් අත් අඩංගුවට පත්වූහ. මේ තිදෙනා 2006 ජූනි 2 වැනි දින ඇප මත නිදහස් කරනු ලැබ 2006 ජූලි 28 වැනි දින එය විභාග කිරීමට නියම වී තිබිණ. මනෝභරත් සහෝදරතුමා 2006 නොවැම්බර් මස ස්වාභාවික හේතූන් මත මරණයට පත් විය. ප්‍රාදේශීය මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණය විසින් මෙම නඩුව කල් තබන ලදී. නීතිපතිවරයා විසින් මියගිය දැරියගේ දෙමාපියන්ට විරුද්ධව නඩු පවරා නැත.

2006 මැයි මාසයේ දී කොළඹ අසල මහරගම පිහිටි ගොඩගම යාවිඤා මධ්‍යස්ථානයක පූජකවරයාට එම යාවිඤා සේවය නවත්වන ලෙස ප්‍රාදේශීය බෞද්ධ භික්ෂුවක් විසින් මෙහෙයවන ලද කැරලිකාර පිරිසක් විසින් තර්ජනය කරන ලදී. ඔහු මේ සම්බන්ධයෙන් පොලිසියේ පැමිණිලි කළවිට පොලිස් නිලධාරීන් පවසා ඇත්තේ ප්‍රදේශයේ ජනතාව එම සේවා කටයුතුවලට කැමැත්තක් නොදක්වන්නේ නම් එම යාවිඤා සේවය නැවතිය යුතු බවය.

ආගමික සිරකරුවන් හෝ රඳවා ගනු ලැබුවන් පිළිබඳ වාර්තා කිසිවක් නැත.

බලහත්කාරයෙන් අන්‍ය ආගම්වලට හැරවීම

එල්.ටී.ටී.ඊය විදේශීය ක්‍රිස්තවාදී සංවිධානයක් ලෙස 1997 සිටම එක්සත් ජනපදය විසින් ලැයිස්තුගත කර ඇත. මුස්ලිම්, හින්දු, බෞද්ධ, සහ ක්‍රිස්තියානි යන සියලුම වර්ගවල ජනයා එල්.ටී.ටී.ඊ ය නිසා පීඩාවට පත් වී ඇති අතර ආගමික හිංසනය ජනවාර්ගික අරගලයේ ප්‍රධාන අංගයක් බවට පත් වී නොමැත.

1990 වසර තුළ දී එල්ටීටීඊ ය විසින් දිවයිනේ නැගෙනහිර පෙදෙසේ ජවන් වූ සියලුම මුස්ලිම් ජාතිකයින් එනම් මුස්ලිම් ජාතිකයන් 46,000ක් ඔවුන්ගේ වාසස්ථානවලින් පලවා හරින ලදී. මේ අයගෙන් බහුතරය අවතැන් වී ඇති අතර ඔවුහු ශුභ සාධන මධ්‍යස්ථානවල හෝ ඒ ආසන්නයේ දිවිගෙවන ලදී. සමහර මුස්ලිම්වරු 1997 දී උතුරේ පිහිටි යාපනය නගරයට පැමිණිය ද එල්.ටී.ටී.ඊ ය විසින් එල්ල කරන ලද අඛණ්ඩ තර්ජන නිසා ඔවුන්ට එහි රැඳී සිටිය නොහැකි විය. ජනවාර්ගික අරගලයේ නිමාවක් දකින තුරු සිය නිවෙස්වලට ආපසු නොඑන ලෙස මන්තාරම ප්‍රදේශයෙන් අවතැන් දහස් ගණන් මුස්ලිම් ජනයාට එල් ටී ටී ඊ ය විසින් දන්වා ඇති බවට විශ්වාසනීය වාර්තා මගින් හෙළි වී ඇත.

එහෙත් එල්ටීටීඊය විසින් එම පියවර ගෙන ඇත්තේ තමන්ට අනුකම්පාවක් නොදක්වන පුද්ගලයින් උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් වලින් ඉවත් කිරීමේ සමස්ත උපාය මාර්ගයේ එක් කොටසක් ලෙස දක්නට ඇත. එල්ටීටීඊය විසින් මුස්ලිම් ප්‍රජාව වෙත ඇතැම් සැනසිලිදායක ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කර ඇතත්, මුස්ලිම් ජාතිකයින් වැඩි දෙනෙක් එම ප්‍රකාශ විශ්වාස නොකළහ. එල්ටීටීඊය විසින් ඇතැම් ප්‍රදේශවල අවතැන්ව සිටි මුස්ලිම් ජාතිකයින්ට සිය නිවෙස්වලට ආපසු යන ලෙස උනන්දු කරවමින් ඔවුන්ට කිසිදු හානියක් නොකරන බව කියා සිටියේ ය. ඒ අනුව ඇතැම් අවතැන් වූ මුස්ලිම් ජනයා ආපසු සිය නිවෙස්වලට ගිය නමුත් විශාල පිරිසක් එසේ නොගොස් එල්ටීටීඊය මගින් පාලනය වූ ප්‍රදේශවල ආරක්ෂාව රජයෙන් සහතික කරන තෙක් බලා සිටියේ ය.

2002 සටන් විරාම ගිවිසුම අත්සන් කළ දින සිට එල්ටීටීඊය විසින් නැගෙනහිර පළාතේ දියත් කළ ප්‍රහාර වලින් මුස්ලිම් ජාතිකයින් මරුමුවට පත්වූහ. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය අවසානයේ දීත් එම සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් කිසිවකුත් අත්අඩංගුවට ගෙන තිබුණේ නැත.

හින්දු පූජකයකු වූ සෙල්ලයියා පරමේශ්වර් කුරුක්කල් පරමේශ්වර කුමා නැගෙනහිර පළාතේ මඩකලපුවේ පිහිටි ඔහුගේ නිවසින් පිටතට ගෙන ගොස් මරා දැමුවේ යැයි 2007 පෙබරවාරියේ දී බී.බී.සී පුවත්තේ සේවාව විසින් වාර්තා කරන ලදී. ඊට දින කීපයකට පෙර මෙම පූජකවරයා විසින් වාකරෙයිහි දී රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා හමු වී මහජන උත්සවයක දී හින්දු සම්ප්‍රදායට අනුකූලව එතුමාට ආශීර්වාද කළේ ය. රජයේ ආරක්ෂක

හමුදාවන් පරමේශ්වර කුරුක්කල් වාකරෙයි ප්‍රදේශයට ගෙන ගොස් ඇත්තේ එල්ටීටීඊ හමුදා, රජයේ හමුදාව විසින් පරාජය කරනු ලැබීමෙන් පසු එහි ගිය ජනාධිපති තුමාට ආශීර්වාද කරනු පිණිස ය. එල්ටීටීඊය විසින් එතුමාගේ මරණය සිදු කරන්නට ඇතැයි සැක කරනු ලැබේ. මෙම මරණය ආගමික පෙළඹීමකින් සිදු කරන ලද්දක් බවට සාක්ෂි නැත.

නැගෙනහිර පළාතේ ත්‍රිකුණාමලයේ පිහිටා ඇති රජයේ ඉඩමක බුදු පිළිමයක් ඉදි කිරීම නිසා එල්ටීටීඊය විසින් සංවිධානය කරන ලද වැඩවර්ජනයක දී සිංහල පිරිසක් වෙත විසි කරන ලද අත් බෝම්බයකින් සිංහල තරුණයකු මිය ගොස් එකම පවුලේ හතර දෙනෙක් තුවාල ලැබූහ. මෙම බුදු පිළිමය ඉවත් කරන ලෙස ත්‍රිකුණාමලයේ මහේස්ත්‍රාත්වරයා විසින් 2005 මැයි 18 වැනි දින බලධාරීන්ට උපදෙස් දෙන ලදී. 2005 ජූනි 17 වැනි දා කොළඹ අභියාචනා අධිකරණය විසින් එම නියෝගය අත් හිටුවන ලදී. 2006 අප්‍රේල් 7 වැනි දින නාදුන්න තුවක්කු කරුවෙක්, බුදු පිළිමය නිමිති කරගෙන එල්ටීටීඊය අනුග්‍රහයෙන් පැවති වැඩ වර්ජනයේ සංවිධායකයා වූ විශ්වේෂ්වරන් මහතා මරා දැමුවේය. මරා දැමීමේ හේතු කිසිවකු නොදැනී. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය අවසාන යේ ද පිළිමය, මතභේදයට ලක් වූ ස්ථානයේම නිරූපදිතව තිබිණි.

2005 අප්‍රේල් 24 වැනි දින මඩකලපුවේ අරියම්පති ගමේ අන්තපානි හින්දු කෝවිලේ ප්‍රධාන පූජකවරයා එම කෝවිලේ ආගමික පුද පූජා කරමින් සිටිය දී වෙඩි පහරකට භාජනය විය. බරපතල තුවාල සහිතව පූජකවරයා සහ තවත් දෙදෙනෙකු මඩකලපුව රෝහලට ඇතුළත් කරන ලදී. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය තුළ දී මේ පිළිබඳ විමර්ශණ පොලීසිය විසින් කළ නමුත් ප්‍රදේශයේ පාලනය එල්ටීටීඊ ය යටතේ ඇති බැවින් වෙනත් පියවරක් ගෙන නැත.

උපද්‍රව අවස්ථාවල දී සාමාන්‍ය ජනයාට එක් රැස් වී සිටින ලෙස රජයෙන් උපදෙස් දී ඇති දේවස්ථාන සහ කෝවිල් පරිශ්‍ර, යුද්ධෝපකරණ ගබඩා කර තැබීමේ ආරක්ෂා ස්ථාන වශයෙන් පාවිච්චි කිරීම සම්බන්ධයෙන් එල්ටීටීඊ යට වෝදනා එල්ල වී තිබේ.

III කොටස - සමාජයීය අපයෝජන සහ අසාධාරණ ලෙස සැලකීම.

ආගමික චෙනස්කම් පදනම් කර ගෙන කෙරෙන අසාධාරණ සැලකීම් සමාජයේ දක්නට ඇත්තේ මද වශයෙනි. ඊට වැඩි ප්‍රමාණයකින් දක්නට ඇත්තේ ජනවාර්ගික පදනම මත කෙරෙන අසාධාරණ කම්ය. සාමාන්‍යයෙන් විවිධ ලබ්ධිවලට අයත් අය විසින් එකිනෙකාගේ ආගමික විශ්වාස උපේක්ෂාවෙන් ඉවසා සිටිති. අන්‍යාගම් වලට හැරවීමට විරුද්ධ වන බෞද්ධ අන්තවාදීන් විසින් කරන ලද ක්‍රියාකාරී ලබ්ධිකයන්ට හිංසා කිරීම් සහ ඔවුන්ගේ දේපලවලට සහ සිද්ධස්ථානවලට පහර දීම් මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය තුළ අබණ්ඩව සිදු වී ඇත. විවිධ ලබ්ධි වලට අයත් ඇතැම් නායකයෝ මේ පහර දීම් ප්‍රසිද්ධියේ හෙළා දුටහ. ඇතැම් සුලු ඉස්ලාමීය නිකායවලට අයත් පුද්ගලයන් සහ ආගමික ස්ථාන ද ශ්‍රී ලංකාවේ වෙසෙන බහුතර සුන්නි ඉස්ලාමීය ප්‍රජාවට අයත් ඇතැම් සාමාජිකයන් විසින් දක්වන ලද අසාධාරණකම් වලට, හිංසනවලට සහ තර්ජනවලට ගොදුරු වී ඇත. අදාළ පාර්ශ්වල ඉල්ලීම මත පොලීසිය විසින් ඔවුන්ට පොදුවේ ආරක්ෂාව සලසා දී තිබේ.

සුන්නි මුස්ලිම්වරුන් විසින් දේවස්ථානය අයිති කරගන්නා බවට කරන ලද තර්ජන නිසා 2007 මැයි 18 වැනි දින මීගමුවේ අත්මාදියා මුස්ලිම් ප්‍රජාව විසින් පොලීසියේ ආරක්ෂාව ඉල්ලා සිටින ලදී. එය ලබා දුන් අතර සිකුරාදා යාවිඤාට ද කරදරයකින් තොරව නිමකර ගත හැකි විය.

සුන්නි මුස්ලිම්වරුන් පිරිසක් විසින් 2007 මැයි 11 වැනි දින මීගමුවේ අත්මාදි මුස්ලිම් දේවස්ථානය තුළ යාවිඤා පැවැත් වූ අතර එබැවින් අත්මදි කණ්ඩායමට එහි ඇතුළු වීමට නොහැකි විය. එම අවස්ථාවේ දී පොලීස් නිලධාරීන් එහි සිටියද, පල්ලිය ඇතුළේ සිටි පිරිස විසුරුවා හැරීමට බලය පාවිච්චි කිරීමට ඔවුන්ට අවශ්‍යතාවක් නොවූ බව වාර්තා විය.

අත්මදිස් නම් සුලුතරය ආගම් හැරගියවුන් බවට චෝදනා එල්ල කරන ලද සුන්නි කණ්ඩායම විසින් අත්මදිස් පිරිසේ කිසිම ප්‍රචාරක කටයුත්තක් නොකරන ලෙස රාජ්‍ය

මාධ්‍යවලට උපදෙස් දී ඇතැයි 2006 ඔක්තෝබර් මස අත්මදිස් ප්‍රජාවෙන් චෝදනා එල්ල විය. සුන්නි කණ්ඩායමේ අය විසින් 2006 ඔක්තෝබර් 14 වැනි දින අත්මදියා කණ්ඩායමේ කෙනෙකු මරා දමා ඇති බවට චෝදනා කළ අත්මදියා කණ්ඩායම සුන්නිවරුන් මීගමුවේ වෙසෙන පක්ෂිකාන් ජාතික අත්මදි මුස්ලිම්වරුන්ට ඔක්තෝබර් 9 වැනි දින පහර දුන් බවට ද චෝදනා කළේය. මේ වාර්තාවට අදාළ කාලය තුළ මෙම සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රදේශයේ පොලිසිය විසින් කිසිදු පියවරක් ගෙන නැත.

මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාල පරිච්ඡේදය තුළ ප්‍රධාන නිකාය සහ එවැනි ගලික කණ්ඩායම් යන දෙවර්ගයේම ක්‍රිස්තියානිවරුන් තමන්ට කර්ජනයක් වී ඇතැයි විශ්වාස කළා වූ ද, ආගම්වලට හරවා ගැනීම කෙරෙහි විරුද්ධත්ව දැක්වූ ද ඇතැම් ප්‍රාදේශීය බෞද්ධයන්ගේ හිංසනයට මෙන්ම දේපල සහ ආගමික ස්ථානවලට පහර දීමවලටද ගොදුරු වූහ. තමන් වෙත එල්ල වූ හිංසන සහ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා රජය විසින් වක්‍රාකාරයෙන් අනුමත කරන ලදැයි සමහර ක්‍රිස්තියානි කණ්ඩායම් වරින්වර පැමිණිලි කළහ. ඇතැම් සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් පොලිසිය ගත් පියවර ප්‍රමාණවත් නොවූ බවත්, මෙම ප්‍රහාරවල නිරත වූ ප්‍රදේශයන්ට එරෙහිව කිසිදු නීතිමය ක්‍රියාවක් ගැනීම කෙරෙහි පොලිස් නිලධාරීන් උදාසීන වූ බවත් වාර්තා වී ඇත.

වාර්තා කෙරෙන කාලය තුළ ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථාන, සංවිධාන, ආගමික නායකයන් හෝ බැතිමතුන්ට පහර දීමේ සිද්ධි 39 ක් සිදුවූ බවත්, ඒවායින් සියයට 90 ක් පොලිසියට වාර්තා කර ඇති බවත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ක්‍රිස්තියානි එවැනි ගලික සංඛ්‍යාතය (NCEASL) විසින් ප්‍රකාශ කළේ ය. මේවායින් ඇතැම් පහර දීම් විශ්වාස කටයුතු මාර්ගවලින් තහවුරු වී ඇත.

“සදාචාරාත්මක” නොවන අත්දැමීන් නැතහොත් බලහත්කාරයෙන් ආගමට මිනිසුන් හරවා ගැනීමෙහි කිතුනු දැනුම නිරත වූ බවට බෞද්ධ අන්තවාදීන් කළ චෝදනා මෙම ප්‍රජාවන් දෙක අතරේ අසහනයක් ඇති වීමට හේතු විය. මේ චෝදනාව ප්‍රතික්ෂේප කළ කිතුනුවෝ, ජනතාව සිය නිදහස් කැමැත්ත අනුව ආගම්වලට හැරෙන බව කියා සිටියහ. සමහර ක්‍රිස්තියානි කණ්ඩායම් බුදු දහම හෙළා දකිමින් ක්‍රිස්තියානීන් වීමට ජනයාට බල කෙරෙන බවට වාර්තා වී ඇත. සමාජයීය දුර්වලතාවයන් වන පොදු දිළිඳුකම, යුද පීඩා,

නුගත්කම යනාදී තත්ත්වයන් වාසියකට හරවා ගනිමින් සිය ආගමට හරවා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ කිතුනුවන් යෙදී සිටි බවට තවත් කණ්ඩායම් විසින් වෝදනා කළහ. ඊට ප්‍රත්‍යක්තර වශයෙන් කිතුනුවන් කියා සිටියේ ස්වකීය සහන සේවා දියත් කිරීමේ දී ප්‍රතිලාභීන් ආගමට හරවා ගැනීමට ඉලක්ක කර නොගත් බවයි.

2007 පෙබරවාරි 11 වැනි ඉරු දින උදෑසනක කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ බණ්ඩාරගම ක්‍රිස්තියානි මධ්‍යස්ථානයකට රැස් වූ බැතිමතුන් සිය ආගමික වැදුම් පිදුම් කරන අවස්ථාවේ දී එහි පැමිණි නාදුනන පිරිස් විසින් එම ශාලාවට ගල්වලින් පහර දෙන්නට පටන් ගත්හ. එහිදී වහලේ තහඩුවකට අලාභහානි වූ නමුත් පුද්ගලයන්ට පීඩාවක් නොවීය. ඊට කලින් 2006 දෙසැම්බර් 10 වැනි දා එම ශාලාවේ කවුලු කඩා බිඳ දමා විනාශ කරන ලදී. දෙසැම්බර් 24 වැනි දින ක්‍රිස්තියානි විරෝධී පෝසටර් ප්‍රදේශය පුරා දක්නට ලැබිණි. දේවස්ථානයට ගල් ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීමේ සිද්ධිය පිළිබඳ පැමිණිල්ලක් දේවස්ථානය විසින් පොලිසිය වෙත සිදු කරන ලදී.

ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර සහිත වාහනවලින් ගමන් ගත් පිරිස් විසින් කිතුනුවන් එම ප්‍රදේශයෙන් පලවා හැරීමට රැස් වන ලෙස ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටි බව 2007 පෙබරවාරි 9 වැනි දින පොලොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා විය. මෙම රැස්වීම නිසා ප්‍රවණ්ඩත්වයක් ඇතිවේ යැයි ප්‍රදේශවාසී කිතුනුවෝ බියෙන් සිටියහ. සැලසුම් කර තිබුණු පරිදි මේ රැස්වීම පොලොන්නරුව නගරයේ බෞද්ධ පන්සලක පැවැත්වුණු අතර පුද්ගලයන් 150 දෙනෙක් පමණ ඊට සහභාගි වූහ. පොලිස් නිලධාරීන් ද පැමිණි සිටි නිසා ප්‍රවණ්ඩත්වයට අවසරයක් නොවීය. නමුත් ප්‍රදේශයේ කිතුනු කටයුතු නවත්වා එම ප්‍රදේශයෙන් ඉවත් වී යන ලෙස ක්‍රිස්තියානි පූජක පක්ෂයෙන් ඉල්ලා සිටීමට එම රැස්වීමේ දී තීරණය විය. එසේ නොකළහොත්, ඇතිවිය හැකි ආදීනව පිළිබඳව එම විරෝධතාව සංවිධානය කළ අයට වගකිය නොහැකි බව දන්වන ලදී.

බුදුරුවට නිගාදෙන්තේ යැයි කියනු ලබන බුදු පිළිම රට තුළට ආනයනය කිරීමට විරුද්ධව කොළඹ බෞද්ධ විහාරස්ථානයක විහාරාධිපති හිමි නමක් විසින් ගොනු කළ මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සමක් පිළිබඳව සිය තීන්දුව දීම ප්‍රමාද කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය 2007 ජනවාරි මස තීරණය කළේය. මෙම පෙත්සමෙහි වග උත්තරකරුවන් වශයෙන්

සඳහන් කර තිබුණේ පොලිස්පතිවරයා, රේගු අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා, නීතිපතිවරයා සහ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිවරයාත්ය. මෙම පෙත්සම ගැන සිය තීන්දුව දෙන්නේ කවදා ද යන්න ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සඳහන් නො කළේය.

2006 දෙසැම්බර් 17 වැනි දින 'දෙවි නිවස' දේවස්ථානයේ පූජකවරයා අඩක් ඉදි කර තිබුණු සිය නිවසෙහි නිදා සිටිය දී මිනිසුන් පස් දෙනෙකු එය තුළට කඩා වැදී පූජකවරයාට පහර දුන්හ. මෙම ප්‍රහාරකයෝ නිවසේ විදුලිය සම්බන්ධතාවය ද, මෝටර් සයිකලයක් හා වෙනත් බඩු බාහිරාදියද විනාශ කළහ. ඉන්පසු නිවසට ගිනි තැබූ ප්‍රහාරකයෝ පියතුමන් බලහාත්කාරයෙන් වාහනයක් තුළට දා ගත්හ. ඔවුන් වාහනය ඇතට පදවා ගෙන ගොස් පියතුමාට පහරදී, බැණවැදී එතුමන් ගේ කිතුණු දේව සේවාව නැවැත්විය යුතුව නියෝග කර ඇත. ඉන්පසු කිසියම් ඇත ස්ථානයකදී පියතුමන් වාහනයෙන් එළියට ඇද දමා ඇත. පියතුමා විසින් මෙම සිද්ධිය 2006 දෙසැම්බර් 18 වැනි දින ගොකරැල්ල පොලිසියට පැමිණිලි කළේය. එහෙත් මෙහි වාර්තා කෙරෙන කාලය අවසානය තෙක් පොලිසිය මගින් කිසිවෙකුත් අත් අඩංගුවට ගෙන නැත. පහර දීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තම ඇස් පෙනීමට බාධා සිදු වී තිබීමෙන් පීඩා විදින බව පියතුමා පවසයි.

දීප ව්‍යාප්ත තර්කතුල් මූර්හින් (AITM) නමින් හැදින්වෙන සුගි මුස්ලිම් නිකායේ නායකයකු වූ එම්.එස්. අබ්දුල්ලා පයිල්වන් ගේ භූමදානය 2006 දෙසැම්බර් 7 වැනි දින මුස්ලිම් පල්ලියක සිදු කිරීමෙන් අනතුරුව මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ කත්තන්කුඩියේ අනෙකුත් මුස්ලිම් නිකායවල දින 9 ක් තිස්සේ දරුණු ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා ඇතිවීමට හේතුවිය. මියගිය නායකයා විසින් දේශනා කළ අසම්මත ආගමික පිළිවෙත් නිසාත් ඔහු විසින් සර්වේශ්වර වාදය පිළිබඳ ව අනුශාසනා කළ නිසාත් ඔහුට මුර්තාන් (මුස්ලිම් නොවීමේ) ආඥාවක් නිකුත් කළ බව කත්තන්කුඩි ජමමියාතුල් උලේමා (දේවධර්ම මණ්ඩලය) ප්‍රකාශ කළේය. පයිල්වන්ගේ භූමදානය පිළිබඳ පරීක්ෂණ පැවැත් වූ මුස්ලිම් විනිසුරුවෙක් පයිල්වන්ගේ දේහය ගොඩ ගෙන පොදු මුස්ලිම් සුඝාන භූමියක නැවත භූමදානය කළ යුතුයැයි නියෝග කළේය. තව ද, එම යාවිඤා මධ්‍යස්ථානයේ කුළුණ ගොඩනැගිලිවල උස පිළිබඳ නීති වලට පටහැනි බැවින් එම කුළුණ ගලවා ඉවත් කරන ලෙස විනිසුරුවරයා පොලිසියට නියෝග කළේය. මේ තීන්දුව දුන් පසු සුන්නි මුස්ලිම් පිරිසක්

සූරි පල්ලයට පහර දීම නිසා දීප ව්‍යාප්ත තර්කකුල් මුර්හින් සාමාජිකයන් දෙදෙනකු මරු මුවට පත්ව තව බොහෝ දෙනෙකු තුවාල ලැබූ අතර බොහෝ වටිනා රජයේ මෙන්ම පෞද්ගලික දේපල විශාල ප්‍රමාණයක් හානියට පත්විය. මේ අරගලය නිසා තර්කකුල් මුර්හින් සංවිධානය තම නායකයාගේ දේහය ගොඩ ගෙන පොදු සුසාන භූමියක තැන්පත් කළේය.

2006 නොවැම්බර් 22 වැනි දින නාදුනන පිරිසක් විසින් මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ ගම්පොල මාවතූරේ පිහිටි ලයිට්හවුස් දේවස්ථානයට බෝම්බ ප්‍රහාරයක් එල්ල කළේය. එහි ඉදිරිපස ජනෙල් වලට වැදුණු ගල් වහලයෙන් පිට විය. එහි සිටි සේවකයා ප්‍රාදේශීය රෝහලකට වහාම ගෙන යන ලදී. පියතුමා පොලිසියට පැමිණිලි කළේය.

2006 නොවැම්බර් 12 වැනි දින පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කයේ ආනමඩුවේ දී ‘යාවිඤා කුලුණ’ දේවස්ථානයේ සාමාජිකයන් හතර දෙනෙක් අවමංගලය සේවයකට සහභාගී වී ආපසු එමින් සිටිය දී පුද්ගලයන් කීප දෙනෙකු විසින් අල්ලා ගෙන පහර දී ගල්වලින් ද පහර දෙන ලදී. දේවස්ථානයේ පියතුමා විසින් මේ සිද්ධිය පොලිසියට පැමිණිලි කළ විට පහර දුන් අය දේවස්ථානයට වෝදනා කරමින් ඝෝෂා සහිත වන්දනාමාන කිරීම් නිසා අසල්වාසීන්ට කරදරයක් බව කියා සිටියහ. මෙයට පිළිතුරු වශයෙන් පියතුමා කියා සිටියේ අසල්වාසීන් වැඩි දෙනෙකු කිතුනුවත් බවත් වන්දනා සේවය පැවතෙන්නේ සතියකට පැයක කාලයක් පමණක් බවත් ය. පියතුමා චෙතුවෙන් මැදිහත් වූ පොලිසිය දේවස්ථානයේ අයට යළි හිංසා නොකරන බවට පහර දුන් අය ලවා පොරොන්දු කරවා ගත්තේ ය.

2006 නොවැම්බර් 12 වැනි දින නාවලපිටියේ මිස්සා යාවිඤා දේවස්ථානයේ වන්දනාමාන කිරීම සඳහා බැතිමතුන් රැස්ව සිටි අවස්ථාවේ කැරලිකාර පිරිසක් එම යාවිඤා සේවයට බාධා කොට එය වහාම නවත්වන ලෙස බල කළේය. මෙම කැරලිකාර පිරිසට හික්මුන් 12 නමක් ද, පළාත් සභාවේ සාමාජිකයෙක් ද, මාධ්‍යවේදීන් දෙදෙනක් ද ඇතුළත් වූ අතර ඔවුහු බැතිමතුන් පිරිස පලවා හැරියහ. කැරලිකරුවෝ පියතුමාට මරණ තර්ජන එල්ල කළහ. ඊට පසුවද, මේ පිරිස දේවස්ථානයට ඇතුළු වී එහි සේවකයන්ට තර්ජනය කළහ. පහරදුන් අයගෙන් එක් අයෙක් දේවස්ථාන සේවකයකුට පොල්ලකින්

පහර දුන්නේය. තවත් අය එහි තිබුණු ආසන විනාශ කළහ. දේවස්ථාන බලධාරීහු මේ සිද්ධිය පිළිබඳව පොලීසියට පැමිණිලි කළහ. වාර්තාවට අදාළ කාලය තුළ අත් අඩංගුවට ගැනීම් කිසිවක් නොවීය.

2006 නොවැම්බර් 8 වැනි දින වෑන් රියකින් පැමිණි රයිපල්වලින් සන්නද්ධ නාදුන්න පිරිසක් පැමිණ කත්තන්කුඩි නම්වූ නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ, බදුලිය නගරයේ පිහිටි අල්ප්‍රමිමා දේවස්ථානයේ කාර්යාලයකට පහර දුන්නේය. කාර්යාලය තුළ සිටි පිරිස වෙත දිගින් දිගටම වෙඩි තබන්නටද විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පුද්ගලයන් හය දෙනෙක් තුවාල ලැබූහ. එම පල්ලියේදීම, ඊට කලින් ඇති වූ පහරදීමක් හේතු කොට ගෙන මුස්ලිම් ආගමික කොටස් දෙකක් අතරේ ඇති වූ නොවිසඳුණු ආරාචුලක් නිසා මේ වෙඩි තැබීම සිදුවී යයි පොලීසිය විශ්වාස කළේය.

2006 ඔක්තෝම්බර් 30 වැනි දින ප්‍රදේශයේ මිනිසුන් කණ්ඩායමක් විසින් මාතර පොල්හේනේ කැල්වරි වැපල් ඔෆ් ලංකා දේවස්ථානයේ පියතුමාට පහර දුන්හ. පහරදීමෙන් ඇති වූ තුවාලවලට ප්‍රතිකාර ගැනීමට පියතුමා රෝහල් ගත කරනු ලැබීය. ඔහු මාතර පොලීසියට මේ පිළිබඳව පැමිණිලි කළේය.

2006 ඔක්තෝම්බර් 29 වැනි දින ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ යක්කල ඇසෙම්බ්ලි ඔෆ් ගෝඩ් දේවස්ථානයේ බැතිමතුන් පිරිසක් වන්දනා කටයුතු සඳහා රැස්වූ විට ප්‍රදේශයේ බෞද්ධ හික්මුන් වහන්සේලා 4 නමක් ද ඇතුළුව ආසන්න වශයෙන් 50 දෙනකු පමණ වූ බෞද්ධයින් පිරිසක් ආගමික සේවා කළ තැනට පැමිණ එය නවත්වන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. බෞද්ධ ගමකට ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථානයක් අනවශ්‍ය බව හික්මුන් වහන්සේ කියා සිටියහ.

ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා වැළැක්වීමේ අදහසින් එම සතියේ ආගමික සේවා නවතා දැමීමට පියතුමා එකඟ විය. දේවස්ථානය ස්ථිර වශයෙන් ම වසා දැමිය යුතුය යි කැරලිකාර පිරිස කියා සිටි අතර එසේ නොකළ හොත් දරුණු විනාශවලට මුහුණ දීමට සිදු වනු ඇතැයි පියතුමාට දැන්වීය. පියතුමා පොලීසියට පැමිණිලි කළේය. බැතිමතුන්ට ආරක්ෂාව සැලසීමට පොලීසිය එකඟ විය. එහෙත් නොවැම්බර් 12 වැනි දින කැරලිකාර පිරිස

දේවස්ථාන මාර්ගයේ නැවත රැස්විය. ක්‍රිස්තියානි විරෝධී පෝස්ටර් ප්‍රචාරය කරමින් බෞද්ධයන් 100කට වැඩි පිරිසක්, ආගමික සේවා වලට සහභාගී වීමට කිතුනුවන්ට ඉඩ නුදුන්හ. මොවුන් සමහරක් පොලු මුගුරු වලින් සන්තද්ධව සිටියහ. පියතුමා පොලිසිය කැඳවීය. පොලිස් නිලධාරීන් දෙදෙනකු පමණක් පැමිණි නමුත් පිරිස පාලනය කිරීමට ඒ දෙදෙනාට නොහැකි විය. පසුව පොලිසිය විසින් තවත් නිලධාරීන් කැඳවා පිරිස විසුරුවා හරින ලදී. නොවැම්බර් 13 වැනි දින කිසියම් පුද්ගලයෙක් විසින් පියතුමාගේ නිවසට යමින් සිටි තරුණ කාන්තාවක් වෙත කලු කෙල් බඳුනක් විසි කළේය. ඇය ගම්පහ පොලිසියට මේ පිළිබඳ පැමිණිල්ලක් කළාය.

2006 ඔක්තෝබර් 23 වැනි දින කුරුණෑගල, ගෝනවෙල නගරයේ වයින්යාඩ් කොමියුනිටි දේවස්ථානයේ සේවකයකුට සහ ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකයින්ට පොලිස් නිලධාරීන් යයි කියාගත් මිනිසුන් පස් දෙනකු විසින් පහර දෙනු ලැබීය. ඔවුහු පවුලේ අයට තර්ජනය කොට, පොලුවලින් මිනිසාට පහර දී, කුඩා දරුවකු අල්ලා දරුණු අන්දමින් පීඩාවට පත් කළහ. ඔවුන් විසින් රත්රන් මාලයක් සොරකම් කොට, ගොඩනැගිල්ලේ විදුලිය සැපයුම විනාශ කොට, භාජන සහ මල් පෝච්චි විනාශ කර ඇත. පහර කෑ පුද්ගලයාට දරුණු අභ්‍යන්තර තුවාල සිදුවිය. ඔක්තෝබර් 30 වැනි දින මිනිසුන් 10 දෙනෙක් වයින්යාඩ් කොමියුනිටි දේවස්ථානයට යළි පහර දුන්හ. ඔවුන් ගොඩනැගිල්ලට ගිනි තැබීමට උත්සාහ කළ ද එය අසාර්ථක විය. මේ ප්‍රහාරයේ දී කිසිවකුටත් තුවාල සිදු නොවීය. දේවස්ථානයේ අය පන්තල පොලිසියට පැමිණිලි කළහ. එහෙත් වාර්තා කෙරෙන කාලය තුළ අත් අඩංගුවට ගැනීම් කිසිවක් සිදු නොවීය.

2006 ඔක්තෝබර් 13 වැනි දින පොළොන්නරුවේ හිඟුරක්ගොඩ යාවිඤා මධ්‍යස්ථානයක් සුණු විසුණු කොට ගිනි තබන ලද බවට ශ්‍රී ලංකා ජාතික ක්‍රිස්තියානි එවැංගලික (NCEASL) සංඛ්‍යාතය වාර්තා කළේය. නාදුන්න ප්‍රහාරකයෝ යතුරු පුවරුවක්, කාපටි එකක් සහ පැදුරු ද සොරා ගෙන ගොඩනැගිල්ල ඇතුළත මිනිස් අපද්‍රව්‍යවලින් අපිරිසිදු කළහ. ඉන්පසු බයිබලය සහ ගීතිකා පොත් ගිනි තැබූහ. පියතුමා පොලිසියට පැමිණිලි කළ අතර එම සිද්ධිය විමර්ශනයට ලක්ව පවතී.

2006 ඔක්තෝබරයේ දී නිර්නාමික කණ්ඩායමක් විසින් කොළඹ බොහෝ කතෝලික සහ ක්‍රිස්තියානි පාසල් වල පැවැත්වෙන සියලුම වැඩසටහන් නවත්වන ලෙස තර්ජනාත්මක ලිපි මගින් නියම කරන ලදී. මේ කණ්ඩායම හඳුන්වා දී තිබුණේ ළමයින් සුරැකීමේ සංවිධානයක් වශයෙනි. නත්තල් වැඩ සටහන් පවත්වනු ලබන පාසල් වලට විරුද්ධව දැඩි ලෙස කටයුතු කරන බවට තමන් වෙත නිර්නාමික දුරකථන පණිවිඩ ලැබුණු බවට ඇතැම් පාසැල් බලධාරීහු පැමිණිලි කළහ. එක් කතෝලික පාසලකට යවා තිබුණු තර්ජනාත්මක ලිපියක සඳහන්ව තිබුණේ ළමයින් වෙනුවෙන් පැවැත්වෙන නත්තල් උත්සව නවතා ඒ වෙනුවට උතුරු නැගෙනහිර සේවය කරන ආරක්ෂක හමුදාවලට මුදල් පරිත්‍යාග කළ යුතු බවයි. එසේ වුවද, පාසල් නත්තල් වැඩ සටහන් පවත්වන ලද අතර අනිටු ප්‍රතිඵල කිසිත් සිදු නොවීය.

ඕලන්ද රෙපරමාදු දේවස්ථානය විසින් බලන, කඩුගන්නාව ප්‍රදේශයේ අනාථ නිවාසයක සිදුකෙරෙන අලුත් වැඩියා කටයුතු නැවැත්විය යුතුයයි ඉල්ලා සිටින පෝස්ටර් 2006 අගෝස්තු මස එම ප්‍රදේශයේ ප්‍රදර්ශනය කර තිබිණි. ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ක්‍රිස්තියානි එවැන්ගලික සන්ධානයට (NCEASL) අනුව 200කට ආසන්න පිරිසක් එම අනාථ නිවාස පරිශ්‍රය තුළට බලහත්කාරයෙන් ඇතුළුව එහි දේපළ විනාශ කිරීමට පටන් ගත්හ. එහි වහල මත බෞද්ධ කොඩියක් ද ඔසොවා තිබිණි. 2006 සැප්තැම්බර් මස අදාළ ප්‍රාදේශීය සභාව විසින් කිසිදු හේතුවක් නොදක්වා අලුත්වැඩියා කටයුතු කිරීමට දී තිබුණු බලපත්‍රය අවලංගු කරන ලදී. දේවස්ථානයේ අය ප්‍රදේශයේ පොලිසියට මේ ගැන පැමිණිලි කළහ.

2006 ජූලි 1 වැනි දින කැරලිකාර පිරිසක් විසින් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ හපුගස්තැන්නේ භාර්වස්ටි ඉන්ටර්නැෂනල් වර්ච් නම් දේවස්ථානයට පහර දුන්හ. ප්‍රහාරකයෝ එහි දේපළ සුණු විසුණු කොට, කොල්ල කා දේවස්ථාන සේවකයන් දෙදෙනෙකුට බරපතල තුවාල ද සිදු කළහ. එයින් එක් කෙනෙකුට සුලු සැත්කමක් ද කරන ලදී. දේවස්ථානය වසා නොදැමුවහොත් පියතුමාත් ඔහුගේ පවුලේ අයත් මරා දමන බවට කැරලිකරුවෝ තර්ජනය කළහ. පියතුමා ප්‍රදේශයේ පොලිසියට පැමිණිල්ලක් කළේය. පොලිසිය සිද්ධිය පිළිබඳ විමර්ශන කළ නමුත් මෙම වාර්තාවේ කාල වකවානුව අවසානය වන තෙක් අත් අඩංගුවට ගැනීම් කිසිවක් නොවීය.

2006 ජූනි මස සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනය විසින් බෞද්ධයන් වෙතත් ආගම්වලට හැරවීමට යොදා ගන්නා උපාය මාර්ග සහ ඒ පිළිබඳ අරමුදල් භාවිතය ගැන පරීක්ෂණ කොට වාර්තා කිරීමට කොමිසමක් පත් කරන ලදී. සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලන නිලධාරීහු මෙම වාර්තාව 2007 වර්ෂය අවසන් වීමට පෙර පළ කිරීමට අදහස් කරති.

2006 මැයි මස මහනුවර, ගම්පොළ “ෆෝ ස්ක්වෙයාර් ගොස්පල් වර්ව්” නමැති දේවස්ථානයේ පියතුමාට මරණ තර්ජනයක් ලැබීය. ඊට වික වේලාවකට පසු ප්‍රදේශයේ සමාජ සුබ සාධන නිලධාරියකු සහ බෞද්ධ භික්ෂූන් තුන් නමක් පැමිණ, ඔවුන් සමග පොලීසියට යාමට එන ලෙස පියතුමාට බල කළේය. පොලීස් ස්ථානයේ දී පියතුමා ඔහුගේ නිල හැඳුනුම්පත සහ සිය දේවස්ථානය සංස්ථාගත කිරීමේ පනතේ පිටපතක් ද පෙන්වීය. පියතුමාට තවදුරටත් හිංසා නොකරන ලෙස පොලීසිය විසින් සුබ සාධන නිලධාරියාට සහ භික්ෂූන් වහන්සේලාට තරයේ අවවාද කරන ලදී. එසේ වුවද තමාට ලැබුණු මරණ තර්ජනය පිළිබඳව කරන ලද පැමිණිල්ලේ නිල පිටපතක් පියතුමා විසින් ඉල්ලා සිටි විට පොලීසිය ඊට අනුකූලතාවයක් නොදැක්වීය. කොළඹ පිහිටි ෆෝ ස්ක්වෙයාර් ගොස්පල් වර්ව් දේවස්ථාන මූලස්ථානය මේ සිද්ධිය පිළිබඳව ප්‍රදේශයේ පොලීසියෙන් විමසූ විට ඔවුනට දන්වන ලද්දේ පියතුමාගේ පැමිණිල්ල වාර්තාගත වී නැති බවය. ගම්පොළ දේවස්ථානයෙහි මෙම මෙහෙයන් දිගින් දිගටම පැවැත්වීම බෙහෙවින් අවදානම් සහිත යයි සැලකූ පියතුමා සහ බැතිමත්හු මෙම වාර්තා කාලය තුළ වෙතත් ස්ථානයක එම මෙහෙයන් පැවැත්වූහ.

“එක්සත් ක්‍රිස්තියානි සභෝදරත්වය” විසින් ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ පෝද්දලින් මිල දී ගත් භූමි භාගයක ප්‍රජා ශාලාවක් ඉදි කිරීම 2006 මැයි 2 වැනි දින ආරම්භ කළේය. එවිට බෞද්ධ භික්ෂුවක් විසින් මෙහෙයවන ලද කැරලිකාර පිරිසක් එම පරිශ්‍රයට ඇතුළු වී ඉදිකිරීම් කළ සේවකයාට සහ පියතුමාට තර්ජනය කළේය. සේවකයාගේ කොලරයෙන් අල්ලා ඇද ඔහුටත්, පියතුමාටත් බැණ වැද ඇත. ඉදි කරන ගොඩනැගිල්ල ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානයක් සඳහා යයි පියතුමා විසින් පැහැදිලි කළද එහි දේවස්ථානයක් ඉදිකළහොත් එය කඩා බිඳ දමන බවට හෝ එයට හිනි තබන බවට කැරලිකරුවෝ තර්ජනය කළහ. සිද්ධිය පිළිබඳව

පියතුමා පොලීසියට පැමිණිලි කළේය. වාර්තා කෙරෙන කාලය තුළ තර්ජන අඛණ්ඩව පැවතුණු අතර ඉදි කිරීම් කටයුතු නැවත ආරම්භ කළේ නැත.

බෞද්ධ භික්ෂූන්ගෙන් එල්ල වූ තර්ජන හේතු කොට ගෙන 2003 දී වසා දැමූ පිලියන්දල මෙතෝදිස්ත දේවස්ථානයක් ඉන්පසු ප්‍රථම වරට විවෘත කරන ලැබුවේ 2006 අප්‍රේල් 23 වැනි දාය. මෙසේ නැවත විවෘත කළ අවස්ථාවේ දී එම භික්ෂු පිරිස විසින්ම මෙහෙයවන ලද කැරලිකාර පිරිස් රැස්ව සිටි බැතිමතුන්ගේ වාහන වලට අලාභහානි කළහ. 2006 අප්‍රේල් 30 වැනි දින දේවස්ථානයෙන් පිටත මහා මාර්ගයෙහි ගිනිකබා ඇවිල වූ ටයර් තැබූහ. මේ පිළිබඳ අධිකරණ විභාගයක් 2006 ජූනි 16 වැනි දිනට නියම වී තිබිණි. අධිකරණ සැසිවාර තුනකින් පසු මහේස්ත්‍රාත්වරයා විසින් දෙපාර්ශ්වයට ම අවවාද කොට නිදහස් කරන ලදී. සිය දේපල සහ වාහන අහිමි වූ බැතිමත්හු වන්දි ලබා ගැනීම සඳහා වෙන වෙනම නඩු ගොනු කළහ. ප්‍රදේශයේ බෞද්ධ භික්ෂූන් විසින් මෙහෙයවන ලද ගැමි කණ්ඩායමක් විසින් එල්ල කරන ලද විරෝධතා නිසා මෙම දේවස්ථානය තව දුරටත් ක්‍රියාත්මක නොවේ.

2006 පෙබරවාරි 14 වැනි දා ඇල්පිටියේ පොලීසියට කැඳවනු ලැබූ පියතුමෙක් සදාචාරාත්මක නොවන අන්දමින් මිනිසුන් ඔහුගේ ආගමට හරවා ගන්නා බවට චෝදනා එල්ල වූයේ බෞද්ධ භික්ෂූන් පස් නමක් ඇතුළු 80 කට ආසන්න පුද්ගලයන් පිරිසකගෙනි. යාච්ඤා සඳහා බැතිමතුන් රැස් නොකරවන ලෙස ඔහුට දන්වන ලදී. කැරලිකාර පිරිස ඔහුට තර්ජනය කළ අතර පොලිස් නිලධාරීන් ඉදිරිපිටම ඔහුට කුඩයකින් ද ගසකු ලැබීය. ඊට පසුදිනක එම පිරිස පියතුමාගේ නිවසට පහර දෙන්නට උත්සහ කළහ. පියතුමා සිය බිරිද සහ ළමයින් සමඟ එතැනින් පලා ගියේය. පොලීසියට මේ බව දැන්වූ විට පොලීසිය එහි ගොස් පිරිස විසුරුවා හැරියේය. 2006 පෙබරවාරි මාසය පුරා පියතුමාට මරණ තර්ජන ඇතුළු හිංසනවලට මුහුණ දීමට සිදු වූ අතර පියතුමාට හෝ ඔහුගේ පවුලේ අයට උදවු කරන අයට තර්ජන එල්ල කරමින් පෝස්ටර් ව්‍යාපාරයක් ද දියත් කරන ලදී. පියතුමා හමු වීමට ගිය බැතිමතුන්ටද හිංසනවලට මුහුණ දීමට සිදුවිය. 2006 මාර්තු මස, මීට කලින් අසහනකාරී තත්ත්වයක් පැවති අවධියක තර්ජනයට ලක් වූ පියතුමාට සහ ඔහුගේ පවුලේ අයට නවාතැන් සැපයූ අයගේ නිවසට කලු කෙල් සහ අසුවී දමා අපවිත්‍ර කර තිබිණි. 2006 මාර්තු 22 වැනි දින එම පවුලේ ළමයින් අසනීප වීමෙන් පසු කරන ලද

පරීක්ෂණවල දී ඔවුන් පාවිච්චි කරන ලිද්ධ කිතුල් ඇට සහ දැවිතෙල් දමා අපවිත්‍ර කර ඇති බව සොයා ගන්නා ලදී. එම පවුලේ අය මේ ගැන පොලිසියට පැමිණිලි කළහ. දැනට එහි බැතිමතුන්ගේ රැස්වීම් හෝ පියතුමාගේ යාවිඤා සේවා හෝ නොපැවැත්වේ. පොලිස් පරීක්ෂණයෙන් කිසිදු කෙනෙක් අත් අඩංගුවට ගැනීමක් සිදු නොවීය. ආගමික වතාවත් නවත්වන ලෙස පොලිසිය බැතිමතුන්ට අවවාද කර ඇති අතර දේවස්ථානය දැනට ක්‍රියාත්මක නොවේ.

2006 ජනවාරි 22 වන දින ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ බෝල්ලතේ පල්ලිය වෙත යන පිරිසකට බෞද්ධ භික්ෂුන් ද, කතෝලික පූජකවරයකු ද ඇතුළු විශාල කැරලිකාර පිරිසකට මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය. උද්යෝග පුවරු ඔසවා ගත් මේ පිරිස උද්යෝගය කළේ දේවස්ථානයේ ආගමික සේවා නවත්වන ලෙසය. පියතුමාගේ පල්ලිය ට ගෙන්වා ගත යුත්තේ එතුමාගේ ගමේ සිටින ක්‍රිස්තියානි අය පමණක් බව කැරලිකරුවෝ ඉල්ලා සිටියහ. බලපෑම් යටතේ පියතුමා මීට එකඟ විය. 2006 ජනවාරි 23 වැනි දින පියතුමාගේ නිවසට ගල් ගසන ලදී. 2006 පෙබරවාරි 12 වැනි දින කැරලිකාර පිරිස්, පල්ලියට එන බැතිමතුන් පරීක්ෂා කළ අතර දේවස්ථාන ඕගන්වාදකයා යාබද ගමකින් පැමිණි අයකු බව සොයා ගත් විට පිරිසේ තර්ජනාත්මක ස්වරූපය වැඩි වන්නට විය. පියතුමා විසින් පොලිසිය කැඳවීය. පොලිසිය විසින් පිරිස විසුරුවා හරින ලදී. දේවස්ථානයේ සේවා ඔහුගේ ගමේ අයට පමණක් සීමා කරන ලෙස පියතුමාගෙන් ද ඉල්ලා සිටියේ ය. එදා පටන් පියතුමා ඉරුදිනට නියමිත සේවා පැවැත්වූයේ නැත. මෙහි වාර්තා කෙරෙන කාලය තුළ පියතුමා හා බැතිමතුන් ආගමික සේවා පැවැත්වූයේ වෙනත් ස්ථානයකය.

2005 දෙසැම්බර් 25 වැනි දින කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ අලව්වේ කිංස් රිච්ච්වල් වර්ච් නම් දේවස්ථානයේ දායක පිරිස දේව මෙහෙය සඳහා යන අතරමග දී ඔවුන්ට පහර දෙනු ලැබීය. එහිදී පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් තුවාල ලැබූහ. ප්‍රහාරය ගැන දැන් වූ වහාම පොලිසිය එම ස්ථානයට පැමිණ පිරිස විසුරුවා හැරීයේ ය. මේ ප්‍රහාරයක් සමගම පියතුමා බීමට ජලය ලබා ගන්නා ලිද්ධ තෙල් වත් කරන ලදී. 2006 ජනවාරි 16 වැනි දින මෙම කැරලිකරුවෝ පියතුමා ගේ නිවසට ගල් ගසා ජනේලයක් කඩා දැමූහ. 2007 ජනවාරි 26 වැනි දින අධිකරණය විසින් දේවස්ථානයට හිතකර තීන්දුවක් දෙන ලදී. දේවස්ථානය අඛණ්ඩව එම ස්ථානයෙහිම ක්‍රියාත්මක වෙයි.

2005 ජූනි 5 වැනි දින ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ අම්බලන්ගොඩ ඇසෙම්බ්ලි ඔෆ් ගෝඩ් නම් දේවස්ථානයේ පියතුමාගේ අලුතෙන් මිල දී ගත් නිවසට ගැමියෝ බෝකල් දමා ගැසූහ. ජූනි 6 වැනි දින තිහකට ආසන්න කලහකාරී පිරිසක් සහ පියතුමා අතර මතභේදයකට තුඩු දුන් කතාබහකින් පසු පියතුමාගේ නිවසට පහර දී ජනෙල්වලට සහ වැටට අලාභහානි කළහ. පසුව පුද්ගලයන් 50 කට අධික වූ කැරලිකාර පිරිස පියතුමාට සහ ඔහුගේ සහෝදරයාට පහර දී පියතුමාගේ ජංගම දුරකථනය සහ ඩොලර් 2000ට (රු.200,000) ට වැඩි මුදලක් ඔහුගෙන් සොරකම් කර ගෙන ඇත. නිවසද විනාශ කොට එම ස්ථානයෙහි බුදු පිළිමයක් තැන්පත් කොට පහන් දල්වා ඇත. මේ සිද්ධිය විමර්ශනය කළ පොලීසිය විසින් පිළිමය සහ පහන් ඒ තැනින් ඉවත් කොට පුද්ගලයන් හය දෙනෙක් අත් අඩංගුවට ගන්නා ලදී. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය අවසානය වන විට මේ අය ඇප පිට නිදහස් කරනු ලැබ සිටී.

මෙම සිද්ධිය පිළිබඳ මූලික විභාගය 2006 ජනවාරි මස පවත්වන ලදී. ඊට පසු ද තම නිවසට ගල් වලින් ගැසූ බව කියා සිටි පියතුමා ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානයක් සඳහා ඉදිකළ ගොඩනැගිල්ලෙහි ගැමියන් පදිංචි වී සිටි නිසා එම පහසුකම් සැපයීම ද නැවතුණු බව පැවසීය. චෝදනා ලත් පුද්ගලයා පියතුමා හමු වීමට පැමිණ අධිකරණයට නොගොස් මේ සිද්ධිය බේරා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් පියතුමා ගේ ඉදිරි සේවා කාලය තුළ සාමකාමීව කටයුතු කරගෙන යාමට ඉඩ සලසා දෙන බවට ද පොරොන්දු විය. යම් විසඳුමකට එළැඹිය යුත්තේ අධිකරණයේ දී මහේස්ත්‍රාත්වරයා ඉදිරිපිට දී බවත්, එය අධිකරණයේ වාර්තා විය යුතු බවත් පියතුමා කියා සිටියේ ය. 2007 අප්‍රේල් 27 වැනි දින ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානය සඳහා ඉදිකරන ලද පරිශ්‍රයෙහි නීති විරෝධී ලෙස පදිංචි වී සිටින අය ඉන් ඉවත් විය යුතු බවත්, ඔවුන් තනා ඇති වැටවල් ගලවා ඉවත් කළ යුතු බවත් අධිකරණය විසින් තීන්දු කළේය. එසේ වුවද නීති විරෝධී පදිංචිකරුවන්ගෙන් තම ඉඩම ආපසු ලබා ගැනීමට තමන් තුළ බියක් පවතින බව පියතුමා පැවසීය.

2004 දෙසැම්බරයේ දී කටුවන ශාන්ත මයිකල් කතෝලික දේවස්ථානයට ගිනි තබන ලදී. මෙය 2003 වසරේ සිට මෙම දේවස්ථානයට සිදුකළ තුන්වන ප්‍රහාරය වේ. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය තුළ පොලීසිය මගින් කිසිවකු අත් අඩංගුවට ගෙන

නැත. අදාළ කාලය තුළ පැවැත්වෙන ආගමික සේවා සඳහා ප්‍රතිසංස්කරණය කරන ලද දේවස්ථානයට පැමිණි පිරිසට පොලිසිය ආරක්ෂාව සැපයුවේය.

වසර 2004 දී කුරුණෑගල අපොස්තලික් දේවස්ථානයට විශාල පිරිසකගේ ප්‍රහාරයක් එල්ල විය. දේවස්ථානය සහ සේවක නිවාස ගිනි තබන ලදී. මේ පිළිබඳව මිනිසුන් පස් දෙනකු අත් අඩංගුවට ගත් නමුත් මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය වන කාලය අවසානය වන විට ඔවුහු ඇප පිට නිදහස් ව සිටියහ. මේ නඩුවේ විභාගය 2005 ජූලි මාසයේ දී සිදු කිරීමට නියමිතය. ප්‍රහාරකයෝ අධිකරණයෙන් බාහිරව මෙය බේරුම් කර ගැනීම අපේක්ෂා කළහ. ප්‍රහාරකයන් මේ සිද්ධි පිළිබඳ වරද භාර ගත්තේ නම් බේරුම් කිරීමට දේවස්ථානය එකඟවන බව දන්වන ලදී. අලාභහානි වලට වන්දි ඉල්ලා දේවස්ථානය විසින් සිවිල් නඩුවක් ගොනු කළේය. නියමිත වූ විභාග කිරීම් කීපයක් කල් දමන ලදුව මිළඟ විභාගය 2007 මැයි මස පැවැත්වීමට නියමිතව තිබිණි.

IV කොටස - එක්සත් ජනපද රජයේ ප්‍රතිපත්තිය

ආගමික නිදහස පිළිබඳ උද්ගත වන කරුණු මානව අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීම පිළිබඳ වූ එක්සත් ජනපද රජයේ සමස්ත ප්‍රතිපත්තියේ කොටසක් වශයෙන් සලකමින් අමෙරිකා එක්සත් ජනපද රජය විසින් ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සාකච්ඡා පවත්වනු ලබයි. මානව අයිතිවාසිකම්, ජනවාර්ගික කරුණු සහ ආගමික නිදහස ආදී වශයෙන් පුළුල් පරාසයකට අයත් කරුණු සමාලෝචනය කිරීමට එක්සත් ජනපද තානාපති කාර්යාලයේ නිලධාරීහු මෙරට සියලු ආගමික කණ්ඩායම්වල නියෝජිතයන් නිරන්තරව හමුවෙති. මේ වාර්තාවෙන් ආවරණය කෙරෙන කාලය තුළ තානාපති කාර්යාල නියෝජිතයෝ ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථාන වලට පහරදීම පිළිබඳව එක්සත් ජනපද රජයේ කණස්සල්ල ප්‍රකාශ කිරීමට සහ ආගම්වලට හැරවීමට දක්වා ඇති විරෝධය ගැන කරුණු සාකච්ඡා කිරීමට මෙරට රජයේ ඉහළම මට්ටමේ නිලධාරීන් හමු වූහ. අවස්ථා කීපයක දී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මානව අයිතිවාසිකම් සහ ශ්‍රමය පිළිබඳ කාර්යාංශයේ සහකාර ලේකම් සහ ජාත්‍යන්තර ආගමික නිදහස පිළිබඳ තානාපතිවරයා ආගම්වලට හැරවීමට දක්වා ඇති විරෝධයට අදාළ කරුණු එක්සත් ජනපදයේ සිටින මෙරට තානාපතිවරයා සමඟ සාකච්ඡා කළේය.

එක්සත් ජනපද රජය ජනවාර්ගික අර්බුදය සඳහා දේශපාලනික විසඳුමක් සොයා ගැනීමේ අදහසට දැඩි ලෙස සහාය පළ කරයි. එයට සාමකාමී විසඳුමක් උදාකර ගැනීම උදෙසා ආගමික නායකයන් එක්ව ගනු ලබන අන්තර් ආගමික ප්‍රයත්නවලට එක්සත් ජනපද තානාපති කාර්යාලයේ නිරතුරු සහාය දැක්වේ.

2007 සැප්තැම්බර් 14 දින එළි දක්වන ලදී.